

Peer Reviewed Referred and
UGC Listed Journal
(Journal No. 40776)

ISSN 2277 - 5730
AN INTERNATIONAL
MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH
JOURNAL

AJANTA

Volume - IX, Issue - I,
January - March - 2020

English Part - II/
Marathi Part - II/
Hindi

Impact Factor / Impact
2019 - 6.200
www.ajantajournals.com

Ajanta Prakashan

CONTENTS OF MARATHI PART - II

अ.सं.		पृष्ठ नं.
१	लेख आणि लेखकांचे नाव भराटावाङ्गातील ग्रामीण स्थियांने आगोऱ्य आणि शुश्रृत विकास प्रा. नवाजी Dr. Shwetambart Kanakdande	१-६
२	'उमडा दरबाजा' आत्मसंखेतील पर्यावरण डॉ. विष्णुल केदारी	७-१०
३	राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज यांच्या प्रामाण्यतील पर्यावरणीय जाणीचा प्रा. कैलास कलकटे	११-१५
४	पर्यावरण आणि सामाजिक समस्या प्रा. कांबळे रावसाहेब तरिका	१६-२०
५	इतिहास आणि पर्यटनातील पर्यावरण प्रा. लक्ष्मण नारायण भोईर	२१-२६
६	मुंबई शहरातील मिठी नदीच्या पुराची कारणे, त्याचे परिणाम आणि पुरव्यवस्थापन : एक भौगोलिक अभ्यास प्रा. विशाल संपत भोसले	२७-३३
७	१९८० नंतरच्या कवितेतून चित्रित झालेले नैसर्गिक, सांस्कृतिक पर्यावरण - एक शोध सहा. प्रा. राजश्री प्रदीप कदम	३४-३९
८	बदलत्या पर्यावरणाचे आदिवासी कथा साहित्यातून झालेले चित्रण प्रा. डॉ. सोमनाथ महादेव दडस	४०-४६
९	भारतातील पर्यावरण चळवळ एक अभ्यास डॉ. ज्योती अरविंद पोटे	४७-५०
१०	आधुनिक युद्धतंत्र नागरी संरक्षण प्रा. गणेश धर्मा थोरात	५१-६७
११	पर्यावरणाविषयी अपुरी सामाजिक जागृती' प्रा. डॉ. सुनिलदत्त एस. गवरे	६८-७१
१२	भौगोलिक पर्यावरणातील संदर्भ आणि कविता : अर्थ आणि अन्वयार्थ (यशवंत मनोहरांच्या 'केशवसुत' कवितेसंदर्भात) डॉ. संदीपान श्रीमंत नवगिरे	७२-७६
१३	पर्यावरनाच्या जनजागृती मधील प्रसार माध्यमाची गुमिका प्रफुल इंगोले	७७-७९
१४	बदलत्या ग्रामीण जीवनाचे वित्रण करणारी काढवरी : पाचोळा प्रा. भारती घोलप	८०-८४
१५	जलसंवर्धनात डॉ. वाबासाहेब आंबेडकरांचे योगदान प्रा. सरोज आगावाले	८५-८७

३. राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज यांच्या ग्रामगीतेतील पर्यावरणीय जाणीवा

प्रा. कैलास कळकटे

मराठी विभागप्रमुख, जीवनदीप शैक्षणिक संश्या संचालित, कला, वाणिज्य व विज्ञान गार्गविद्यालय, कुर्हा,
 ग. शाहापुर, जि. ठाणे.

प्रस्तावना

राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज यांनी राष्ट्राच्या प्रगतीसाठी खेडे स्वयंपूर्ण व्हायला पाहिजे. या तत्वज्ञानाते होऊन ग्रामसुधारणेची चळवळ हाती घेतली. त्यासाठी ते खेड्यापाड्यातून फिरत असे व ग्रामसुधारणेसाठी करत करत असे. त्यावेळी त्यांना एक जाणीव झाली की, ग्राम सुधारणेसाठी कायम स्वरूपी मार्गदर्शनाची आयश आहे, त्यासाठी मग त्यांनी विदर्भातील मोङडी येथे आश्रम काढला. तिथे स्वयंसेवक तयार करून त्यांना खेड्यापाड्यात पाठविल्या जात असे. व त्यातून पुढे ग्रामगीता या ग्रंथाची निर्मिती झाली आहे.

ग्रामगीता या ग्रंथात ४१ अध्याय आहेत आठपंचकामध्ये विभागणी केलेली आहे. ग्रामाची संपूर्ण सुधारणा करायची असल्याने ग्रामीण जीवनातील सगळ्या विषयांना त्यात स्पर्श केला आहे. हे आठ पंचक पुढीलप्रमाणे

- १) सदर्थर्ममंथन पंचक
- २) लोकवशीकरण पंचक
- ३) ग्रामनिर्माण पंचक
- ४) दृष्टिपरिवर्तन पंचक
- ५) संस्कारशोधन पंचक
- ६) प्रेमर्थर्मस्थापना पंचक
- ७) देवत्वसाधन पंचक
- ८) आदर्श जीवन पंचक

थोडक्यात खेड्यात जन्म घेतल्यापासून ते मृत्यू होईपर्यंतच्या सगळ्या बाबींचा विचार या ग्रंथात करण्यात आलेला आहे.

या ग्रंथाच्या निर्मितीमागे तुकडोजी महाराजांची तळमळ दिसून येते

अरे ! उठा उठा श्रीमंतांनो ! अधिका-यांनो ! पंडितांनो !

सुशिक्षितांनो ! साधुसंतांनो ! हाक आली क्रांतीची ॥१॥

गावा गावासि जागवा | भेदभाव हा समूळ मिटवा ||

उजळा ग्रामोन्नतीचा दिवा | तुकड्या म्हणे ||२||

या दोन ओळीतून ग्रामगीताचा उद्देश व सार आपल्या लक्षात येतो.

पर्यावरणीय जागीरा

पर्यावरणीय जागीरा या अगाने सतसाहित्याचा शोध घेताना परिस्थितीविज्ञान ही संकल्पना आहे. महात्मा डॉ. अर्द्धेतीविज्ञान (Ecology) ही संज्ञा मर्वपशम जमेन पाणीशास्वज इ. एच फेल यांनी पाणी त्वाचा एरिलर याचा परस्पर सदृशाच्या अऱ्याच्या जीवविज्ञानाच्या शाखेसाठी वापरली. ही संकल्पना ज्ञानहत्याकृती आहे. तसेच या संकल्पनेत्वाचा अंतर्गत असणारी विधिवास (इकोसिस्टम) ही संकल्पना ही महत्वाची आहे. "विधिवास स्थणाले पाणीमाराचा निवास ज्या सजीव - निर्जीव नैसर्गिक पर्यावरणात असतो, तो निवास पर्यावरणीय विधिवासाचा परिणाम त्यातील सर्वच सजीवांवर होत असतो त्याचप्रमाणे सजीवाचा परिणाम पर्यावरणाचर होत असतो."^(१) याबाबतीत रा. ग जाधव यांनी पर्यावरणीय प्रबोधन आणि साहित्य "या ग्रन्थात नांडणी केती आहे. परिस्थितीविज्ञान या संकल्पनेविषयी ते म्हणतात " परिस्थितीविज्ञान हे माणस पर्यावरणबद्द व पर्यावरणदाखिक वर्तनाच्या समस्यांना नेमकेपणाने शोधणारे व त्यातून निराकरणारे; दाढवेणारे शास्त्र आहे. माणसाचे स्यास्थ्य व आरोग्य टिकावे, अन्न व ऊर्जा यांचे मानवोपकारक असे पर्यावरणाचक निरुद्योग यालत राहावे व सृष्टीजातीतील सजीव - निर्जीव संबंधाला व अधिवासाला समतोलपण प्राह; यानाठी परिस्थितीविज्ञानाचा खूप मोठा उपयोग आहे."^(२)

यातूनच पुढील कालखंडात 'सांस्कृतिक पर्यावरण' ही संकल्पना उदयास आली. ही संकल्पना मुळात व त्याचा नैसर्गिक परिसर किंवा अधिवास यांच्या एकात्मेवर अधिष्ठित आहे. परस्परांच्या अस्तित्वाला वरणारे जीवशास्त्रीय नाते या संकल्पनेत गृहीत धरले आहे. " मानवी समाज, संस्कृती आणि पर्यावरण; परस्पर संबंधातील एकात्मता, परस्परवृद्धता, सारभूत संस्कृतीविशेष आणि आदानप्रदान पृथ्दती इत्यादी, महत्वाच्या व अर्थपूर्ण आहेत. त्या तशा आहेत, असे मानवूनच पुढे जाणे, अधिक संशोधन करणे व सार पर्यावरणाची संकल्पना क्रमशः विशद करत जाणे, एवढेच आपल्या हाती आहे."^(३) सांस्कृतिक पर्यावरण संकल्पनेत मानवी समाज, संस्कृती आणि पर्यावरण यांच्या परस्पर संबंधातील एकात्मतेवर भर देण्यात आहे.

ग्रामगीतेतील पर्यावरणीय जाणीवा

ग्रामगीतेमध्ये स्वतंत्रपणे पर्यावरणीय जाणीवा व्यक्त झालेल्या नाहीत. ग्रामसुधारप्रोजेक्शनी त्यांनी जे कलेला आहे. त्यामाझ्यामातून सुट्यासुट्या स्वरूपात या जाणीवा आढळून येतात.

आज शेतकरी मोर्टगेप्रमाणात उत्पादन पैण्यासाठी रासायनिक खताचा वापर करत आहे. त्यामुळे अनेक रोग पीकावर पडत आहे. शेतीच्या उत्पादनापेक्षा जास्त खर्च हा शेतीमालाच्या उत्पादनावर होत आहे आणि त्यातील १० टक्के खर्च हा रासायनिक खते व औषधी याच्यावर होत आहे. त्यामुळे जमीनीचा कस देखील कमी होत आहे. पण यावर तुकडीजी मळाराजांनी अगोदरच मार्ग संगितातेला आहे.

गोव-या करोनी जाळिती | ते महालाभास आचवती |

शेणात आहे लक्ष्मीची वसती | धर्माग्रंथीहि वचन ऐसे ||६६||

म्हणोनि सर्व गावाचे मलभूत | जमवोनि झाकावे जाणोनि तंत्र |

त्याने गावाची जमीन सर्वत्र | खतवोनि घावी || ६७||

याने दूर होईल घाण | थांबेत रोगराईचे नुकसान

आणि पिकेल अधिक धान्या अनेक लाभ एकामाजी ||६८||

(अध्यया ११)^(४)

शेणखताचा वापर करून आपण अधिक पीककसे घेऊ शकतो हे वरील ओळीतून दिसून येते.

घराच्या समोर परसबाग असणे किती गरजेचे आहे हे शासनाच्या आज लक्षात आले त्यामुळे वेगवेगळ्या शाळामध्ये परसबागेचा उपक्रम राबविल्या जात आहे. तसेच आलिकडच्या काळात प्रत्येक घरासमोर एक तरी झाड असले पाहिजे यासाठी प्रयत्न केल्या जात आहे. पण ग्रामगीतेतील ग्रामनिर्माण पंचकाच्या ग्रामनिर्माणकला या तिस-या भागात ग्रामाची रचना कशी असावी या संदर्भात सविस्तर मार्गदर्शन केलेले आहे. व त्यामध्ये गावात झाडे कशी लावावी या संदर्भात मार्गदर्शन करताना ते म्हणतात.

झाडे दिसती ओळीबद्द | सरळ सुंदर, हिरवी शुद्धा

घरमालकचि करी खुद्दा काम आपुल्या हातांनी ||४२||

घरमावती वाग केली | सांडपाण्यावरि झाडे वाढली

फळाफुलाची रोपे वेली|भाजीपाला नित्याचा ||४३||

(अध्यया १३)^(५)

एका अहवालाप्रमाणे ट्रवर्षी जवळपास ३० टक्के जंगल हे वेगवेगळ्या प्रकारात आविष्कार करावाचारणी

त्यातील प्रामुख्याने शेतीकामाच्या संदर्भात ज्या आगी लावल्या जात आहे. त्यामुळे नोंदवावाचारणी

नुसान होत आहे. ते जर होऊ याचे नसेल तर का काळजी घेतली पाहिजे व शेतेली वाढवाचारणी

भागात असते अनेकदा ही जनावरे उघड्यावरच मरुन पडतेली असतात .त्यामुळे रोगराई पसरू निवारण किलेलाट कशी लावाची यासंदर्भात उपदेश करताना ते म्हणतात.

फास .गवतगंजी ,कडबागड | भ्रूस उपणणे अथवा खळ्याड|

कुभार - आवा ,अग्निकुड सुरक्षित जागा नेमाट्या त्यांच्या ||७९||

मेली जनावरे कोठेहि नेली गावभरि घाण,मांसहाडे आली|

ऐसे न व्हाया पाहिजे नेमेली जागा उधडण्या -गाडण्याची||८०||

(अध्याय १३)^(६)

गाय या पाण्याला हिंदुधर्म ग्रंथामध्ये मोठ्याप्रमाणात महतव देण्यात आलेले आहे. अध्यायांपैकी १५ वा अध्याय हा गोवंश -सुधार या विषयावरच लिहिलेला आहे. पण यात कुठे कर्मकाड या नायीची महतव न सांगता शास्त्रीय पट्ठतीने त्यांनी ग्रामजीवनातील गाईचे महत्त्व विशद केले आहे.

गायीचा आरोग्यासाठीचा फायदा, शेतीसाठीचा फायदा, जोडधंदा याविषयी त्यांनी मार्गदर्शन केले जाए ते म्हणतात.

गोमय,गोमूत्र,मिळोनि रात्रिंदिसाकायम होता भूमीचा कसा|

पेवे भरती गावागावासाधान्याची तेव्हा||१०||

भूमी आणि जनावरोहीच उत्पत्तीची कोठारे|

एकाची अनेक होती खिल्लारोजोडधंदा हा घरोघरी||११||

तिच्या शेणाने पिके शेतीशेती देई मुखसंपत्ति|

म्हणानीच शेणामाजी लक्ष्मीची वसतीवर्णिली असो||२२||

(अध्याय १५)^(७)

समारोप

या सारख्या अनेक उपदेशपर आव्याच्या माध्यामातून ग्रामगीतेतून पर्यावरणीय जाणीचा व्यक्त होता जाता. त्या सगळ्याच पर्यावरणासदर्भात नाहीत. तर पर्यावरणाला पुरक असणा. या इतर ज्या गोष्टी आहेत त्यांनी देखील आहे. त्यामुळे ख-या अर्थाने ग्रामगीता ही ग्रामसुधारणेची गीताच आहे. ग्रामगीतेचा ग्रामसुधारणा हाच आहे. त्यामुळे ग्रामीण पर्यावरण व त्यासंबंधीच्या अनेक गोष्टी ग्रामगीतेतून येते.

नावाहून जरी धार्मिक वाटत असली व ओवी या रचनाप्रकारात लिहिलेली असलेली तरी ती तिचे स्वरूप धार्मिक नाही
तर सामाजिक आहे. राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराजांच्याच शब्दात सांगायचे झाल्यास

ग्रामगीता नव्हे पारायणासी ।

वाचता वाट दावी जनासी ।

समूळ बदलवी जीवनासी ।

मनी घेता अर्थ तिचा ।

संदर्भसूची

१. जाधव रा.ग ,पर्यावरणीय प्रबोधन आणि मराठी कविता पृ ३७७ ,मराठी कविता परंपरा आणि दर्शन
(संपा.रविंद्र शोभणे) ,विजय प्रकाशन नागपूर,प.आ २००६
२. जाधव रा.ग ,पर्यावरणीय प्रबोधन आणि साहित्य,पृ १३
३. तत्रैव पृ ९१
४. संपा माधव राजगुरु, राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज विरचित ग्रामगीता,पृ१३२ ,महाराष्ट्र राज्य पाठ्यपुस्तक
निर्मिती व अभ्यासक्रम मंडळ,मुंबई ,पुनर्मुद्रण २००३
५. तत्रैव पृ १४०
६. तत्रैव पृ १४३
७. तत्रैव पृ १६०-६१

